

BEREGI UJSÁG

TÁRSADALMI, VÁRMEGYEI ÉS KÖZGAZDASÁGI ÉRDEKŰ HETILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Beregszász, Bocskay-utca 6.

Főszerkesztő:

Felelős szerkesztő:

Előfizetési ár:

Egész évre 8 kor. Községek részére 5 kor. Egyes szám ára 20 f.

Hirdetési díjak:

30 szög 1 kor. 60 szög 2 kor. 100 szög 4 kor. 200 szög 6 kor.
Nyilttér pett sora 60 fillér.

Laptulajdonosok: a szerkesztők.

Dr. Kubowich Géza.

Nagy Ernő.

Kisgazdáink helyzete aratáskor.

Magyarország kiválóan őstermelő állam, ez az áldott lelkű jobb korba érdemes magyar nép legnagyobb előszeretettel a mezőgazdaságot gyakorolja, ugyszólván imádja azt a rögöt, mely neki a világhírű minőségű kenyeret és bort adja.

S bár nemzetünk — főleg a harci kardok szegre akasztásának kora óta — hangyaszorgalommal mivel az aranykalászszal ékes rónaságot s a nagybirtokosok hazánkban oly okszerű gazdaságot folytatnak, melyről a legszigorubb bíráló is dicsérőleg nyilatkozhatik: — a kisbirtokosok mezei gazdálkodása ma is hézagos, ötletszerű. A magyar kisgazda addig, míg az őstermészettel karöltve működik az Isten áldásának megszerzésében — tehát aratás idejéig, — eléggé okszerűen teljesíti feladatát, de mikor már az áldás mosolygó aranykalászokban kinálkodik neki, kétségbeesetten tördeli kezét, hogy nem talál elég munkakerőt a buza learatására. Ekkor hirtelen s aránytalanul felszökik a napszám ára és mert a kalászos növény nem türi a hosszú idejű várakozást, a kisgazda, ki csak a beállott szükség perceiben a

piacról fogadja fel aratóit, a termény értékének, vagy mennyiségének aránytalanul magas százalékát kénytelen feláldozni a letakarítási munka fejében.

Még nagyobb bajjal kell megküzdenni a kisbirtokosnak a cséplés idejében. Ugyanis a mi vidékünkön, mely a közepes jólét fokán is alul áll, a kisgazdák 1% a sem tart gazdasági gépet, minek természetes következménye az, ami épen most napirenden van vármegyénkben. Ez évben — kivételesen — közepesnél jóval kedvezőbb az aratási eredmény az őszi terményekben, azt az egy pár cseplőgépet tulajdonosát csaknem széjjelszedik a rájuk utalt kisgazdák se az nagy kereslet, ez a rendkívüli szükséglet tudata számúzi a géptulajdonos szívéből az emberszeretet — a méltányosság — érzetét. Felhasználja ekkor a megszorult termelő védtelen helyzetét és az évi hozamnak aránytalanul magas, uzsoraszerű százalékát követeli a cséplésért. Ma ez a díj általában 10—12%-a az évi produkciónak, ami annyit jelent, hogy a gőzerejű cséplőgép 100 korona, a lőerejű gép 50—60 korona minimális tiszta jövedelmet hoz naponként a géptulajdonosnak.

Ez a jövedelem oly nagy, amilyen az uzsorás tőkepénzének a jövedelme,

viszias arány a szolgáltatás és ellenszolgáltatás között.

És ez a rendszer uralkodni fog mindaddig, míg a kisgazdák nagyobb százaléka *el nem látja magát* legalább a gazdasága csekély terjedelmével arányos méretű, kisebb és olcsóbb gépekkel s akkor nem lesz kénytelen egész évi véres verejtékének gyümölcsét megosztani az *erre* kényellekkel támaszkodó géptulajdonosokkal.

Az *idei* aratás tapasztalatai nekünk kisbirtokosoknak, kiknek gazdasági gépek nincs és ezt a súlyos adót fizetnünk kell, drága tanulság, de hasznos intelem a jövőre, hogy idejekorán gondoskodjunk gazdasági berendezésünk kiegészítéséről, főleg a cséplőgépek megszerzéséről, hogy a haszon saját zsebünkben maradjon.

Én is viselem a géphiány érzékeny terhét, én is a kisbirtokosok ama 99%-ához tartozom, amely a géptulajdonosok 1%-nak aránytalan gazdagodását eredményező — ama — nagy adót fizetni kénytelen vagyok, átérzem tehát azt a közvetlenség erejével, aminek hangot adtam.

A gazdasági tehnikai eszközök megszerzéséhez a beregvármegyei kisgazdáknak hathatós segédkezet nyújt a beregvármegyei gazdasági egyesület,

A „BEREGI UJSÁG” TÁRCÁJA.

Csak azért is.

— A „BEREGI UJSÁG” eredeti tárcája. —

Írta: Özv. Zachariásné Kallós Ilona.

Mi tőrés-tagadás, Pörge András uram csak úgy látszólag viselte a kalapot, mióta a házasság rózsásnak mondott láncát magára öltötte; voltaképen pedig mindég az történt amit a délceg Sára asszony akart.

Pörge uram legalább Bandit, egyetlen fiát akarta megóvni a hasonló sorstól s azért ha 1—2 kilométernyire tudta magát az életpárjától, nem szűnt meg inteni, hogy csak jámbor leányt válasszon magának.

Bandin fogott is a jó szó s váltig nézegette, melyik lány szeméből mosolyog rá a legszelidebb lélek.

A ki keres, talál.

Egy este — mikor a mezőről hazafelé mentek az apjával — épen akkor jöttek ki az iskolából az ismétlős lányok. Bandi szokásból is az arcukba nézett, amint nevetgélve, beszélgetve haladtak mellettük.

A lányok közül is nem egy felejtette szemét a szép barna legényen és suttogva cseréltek megjegyzést éjszini szeméről, barna arcát körülhullószin hajáról, délceg termetéről.

Bandinak egyszerre valami édes melegség nyilallott szívébe:

„Ez a legszelidebb” — gondolta — amint köszöntés közben egy angyalacsi kis lány rajta nyugtatta egy röpke pillanatig, mennybolt tisztaságú kék szemét.

A szíve is lázasan dobogta: „Ez lesz az igazi, ez a legszelidebb” s visszafordulva végignézett a lányka karesu, hajlékony alakján. S aztán egy kis torokköszörülés után, — mert mintha nehezen törne elő a hangja a szívdobogástól — megkérdezte atyját:

„Nem tudja kelmed kinek a lánya az a kis piros ruhás szöke?”

Pörge is megfordult:

A bion a felvégi özvegy Szabó Jóskáné. Jó lány lehet, mert az anyja is igen csöndes templomjáró asszony.”

Milyen jól esett a Bandi szívének sejtelmének ez a megerősítése.

Nem is tévesztette többé szem elől a kis lányt. Csakhamar megtudta, hogy Boriskának hívják. Figyelte munkában, figyelte játéknál s a szemé mindig olyan édesen kérő volt, mintha folyton imádkoznék, a hangja pedig olyan halkán, oly szeliden csengett mint a gerlicemadaré.

Igy történt aztán, hogy mikor ősszel a kis Boriska kiszabadult az ismétlősök közül, Bandi jární kezdett hozzá.

Sok hosszú estét töltöttek ők együtt boldog hallgatásban, amidőn alig zavarta meg

A legkiválóbb tanárok és orvosoktól mint hathatós szer: **tüdőbetegségeknél, légzőszervek hurutos bajoknál, ugymint idült bronchitis, számarhurut és különösen lábadozóknál influenza után**

Sirolin

ajánlatik Emell az étvágyat és a testsúlyt, eltávolítja a köhögést és a köpetet és megszüntet az éjjeli izzadást. — Kellemes szaga és jó íze miatt a gyermekek is szeretik. A gyógyszerárakban üvegenként 4 koronáért kapható. Figyeljünk, hogy minden üveg alantl céggel legyen ellátva:

F. Hoffmann-La Roche & Co. vegyészeti gyár Basel (Svájcz).

mely főleg napjainkban, tisztikarával s közgazdasági előadójával együtt a legmesszebb menő erkölcsi, sőt — amennyire a körülmények engedik — anyagi támogatásával is mindenkor szívén viseli és előmozdítja a vármegyei kisgazdák közönségének érdekeit. Azonban mindig legtöbb haszna volt van és lesz a kisgazdáknak nézve is e régi példabeszéd gyakorlati alkalmazásának: „Segíts magadon, az Isten is megsegít.” Ugy legyen!

Toldy Ignác.

Egy pénztintézetről.

A felvidék sajátos viszonyait ismerők alig egy fél évvel ezelőtt szorgosan fáradoztak azon, hogy népünk gazdasági életének fellendítése végett egy népbankot alakítsanak, amelynek hivatása volna a viszonyok kellő ismerete mellett a hitelszükségletet oly céltartással és oly irányban kielégíteni, amely a mostani túltengés megakasztásával a felvidék rúthénjeinek gyors és olcsó hitelt nyújtana ama igények kielégítésére, amelyek a gazdasági és kulturális élet fellendítésével szoros kapcsolatban állanak.

Ennek a népbanknak megteremtése, nem volt könnyű dolog és — kezdetben — nem részesült sok felől ama pártolásban, amelyet különben már maga az eszme is megérdemelt volna.

Gazdasági élet irányítása, kulturális érdekek megteremtése és mindezek szolgálata felvidékünknek oly létkérdése, amelynek pusztá felemlítése is kell, hogy a jóakarát és pártfogás lehető legnagyobb mértékét biztosítsa részére. Nem a szövetkezet és szövetkezeti eszme szenved itt vereséget, — bár alig vezet célhoz egy oly kis intézmény, amely inkább a kishitelek szaporításával az eladósodást mozdítja elő, vagy pedig, mint egyes szövetkezeti boltok, egy-két fillérrel olcsóbbá teszik a fűszert egyebet semmit sem, — de e népbank a már felállított szövetkezetek szükségképeni kiegészítő részét teszi, amelylyel karöltve az oly sokat hangoztatott rúthén akció nyer sikeresebb megoldást s amely irányítólag tud hatni egy egész vidék fejlődésére.

Ami vidékünk fejlődését majdnem teljesen megakasztja a gazdasági életben nyilvánuló tudatlanság, gazdasági és kulturális életünk elhagyatottsága, a minket polypkarokkal fojtogató uzsora, ennek az uzsorának ezer és ezer válfaja, de hozzájárul még az is, hogy eddigi hiteligényeink s azok kielégítése majdnem 70—80%-ban reális alapon nem nyugszanak.

Felvidékünk teljes eladósodottsága mellett sokan mosolyogva, némelyek hasonlósággal fogadták a felvidéki népbank alakításának híretét és eszméjét. Nem is könnyű dolog ezt még fel is vetni, ha meggondoljuk, hogy a birtokokat átlag 40-50%ig már megterheltek egyéb pénztintézeteknél s hogy a köztartozások oly óriási mértékben felszaporodtak, mint sehol másutt. De ezek tudata csak azt bizonyítja, hogy igen is szükség van a középponton egy oly pénztintézetre, amely nek közlünk választott puritán vezetősége gátat vessen a bajoknak. Tessék elhinni, hogy az eddig más vidékről nyújtott hiteligények 3/4 részének nincs reális alapja s hogy a kölcsönök legnagyobb részét nem tisztességes célzattal, nem a becstületes anyagi haladásra volt törekvéssel vették fel s emellett a pénztintézet is veszített a kiadott kölcsön folyósításával, mikor a birtok értékénél magasabb kölcsönt is nyújtott. Azt hiszem, számos szomorú példa bizonyítja ezt. A felvidéki népbank ettől mentes; kis körben, egymás ismerete mellett mindig ösmert a cél és a birtokérték. Amint anyagi veszteség nem érheti, ép annyira szolgálhatja a kifizetőt nemes célt és helyes vezetéssel irányíthatja felvidékünk gazdasági életét.

Más hitelintézet vesztesége közelebről bennünket nem érint. Azonban érint akkor, amikor a nyújtott hitel a mi gazdasági életünk és kulturánk fejlődésében akaszt meg s oly birtokot állít talpra, amely mindezek tekintetében reánk káros. Gazdasági fejlődésünk meddősége abban van, hogy okszerűen földjeinket nem használjuk, birtokunkat nem úgy kezeljük, amint e vidék azt hasznossá és jövedelmezővé tenné, nem arra törekszünk, ami hasznót, gyarapodást, haladást hozna, hanem csak a napról-napra való megélhetés sovány biztosítása a cél, — egyszóval nem tudunk gazdálkodni. Népünk haladásának az is nagy akadály, hogy igazán kevés igényeit nem szorgalmával igyekszik kielégíteni, hanem egész könnyűvé tette a minden oldalról bármikor élvezhető hitel és az a könnyűség, amelylyel pénzhez jut. Az eddig megterhelt, mondjuk tulterhelt birtokok adósságai igen kis részben származnak birtokszerzés, vagy gazdasági fejlődés szülte tartozásokból s hogy meg nem érdemelt hitelt nyújtottak nekik, mutatja az a szomorú valóság, hogy igen csekély, 100—500 koronás kölcsönök évtizedek óta tőkében majdnem változatlan nagyságban ma is fennállanak, vagy csak úgy hajthatók be, hogy kénytelen a hitelt nyújtó az ingatlan eladását szorgalmazni.

Nos hát a felvidéki népbank mai irányzatával ezeket kizárja. Nem szükséges nekünk a nagy forgalom, a mentől több kölcsönnyújtás. Ez a mi kis társadalmunk vállatva, némi megerőltetéssel önmaga teremtette meg az

alapot népünk bajainak ismerete mellett azok orvoslására. Ez a kis alapon, szegény és jobb módú egyének filléreiből alakult népbank — el vagyunk rá készülve — anyagi haszonnal nem fog működni, de százszorosan kárpótolni fogja a vezetőket a felvidék fellendülése, az erkölcsi siker. Ez a pénztintézet karjaiba öleli a gazdasági és kulturális élet fellendítésére irányuló törekvést, hitelt nyújt egészséges, tisztességes vállalatokhoz, felsegíti a gazdasági élet okszerű megváltoztatását célzó munkát, sőt igyekezni fog a nép ily irányu helyes törekvését előmozdítani, a birtokok gazdaságosabb, okszerűbb kezeléséhez szükséges anyagi kellékeket megadni, s mivel ismeri a helyi birtokviszonyokat, gazdasági életet és a hitelkérő személyiségét, mi akadály sem lesz annak, hogy minden szép, jó, okszerű és reális alapon nyugvó hiteligényt teljesen kielégítsen. Ennek meg lesz az átalakító hatása a nép gazdasági fejlődésére, kulturájára erkölcsi érzületére s míg a nép egyfelől a könnyen hozzáférhető, drága hitelt nem fogja igénybe venni, másfelől megjavulnak azok a most még bennünket szorongató bajok amelyek gyógyszerre a társadalom erős, de emberszerűtől működése s a közügyekkel való helyes foglalkozás.

Még az uzsorából eredő nagy bajok gyógyítására is befolyással lesz e népbank. E cikk kerete sokkal szűkebb, semhogy bővebben megismertethetnők felvidékünknek ezt az üzletágát, — lesz még alkalmunk róla a leplet lerántani, — de erősen hiszszük, hogy az a társadalom, az a társas együttműködés, mely most a felvidéken biztos alapon áll, — a pénztintézet vezetőségével alkalmat és módot fog találni, hogy a népet ettől is megmentse s az uzsorát legalább korlátozza. Ha a nép gazdasági, kulturális élete fellendül, ha anyagi előhaladását biztosítjuk, ha tudása bővül, az elődők úgy is pusztulni fognak. Mi, felvidékiek, az uzsorával úgy foglalkozunk mint a kigyóvadász vadjaival. A nép bajait, káros következményeit, okait ismerjük, egy-egy kigyót el is csipünk, de maga a kigyófészkek helye még nem ösmertes előttünk. Népünk haladásával reájövünk erre is.

Nem kételkedünk benne, hogy a felvidéki gazdasági népbank mai kitűnő vezetősége a zászlójára irt nemes célt megfogja valószínűsíteni s igazi istápolója lesz a gazdasági és kulturális életnek. Ezzel a céltartással meg az alakulás, ezzel a törekvéssel fogja vezetni azt az igazgatóságot. Hogy pedig ez így legyen, nemcsak felvidékünk érdeke, de azt vármegyénk hírneve is megkívánja. O.

A lakás.

Végre megjött nálunk is az építkezési kedv. A város külső utcáiban sok, a szemnek elég csinos ház épül, amely körülmény

más a nyugalmas csöndet, mint a Boriska és édes anyja rokkájának gyakori pergése. De minek is a sok szó?

Hát lehetett vón már boldogabb Bandi, mint amikor zavartalan szemlélhette azt a gyermekleányt?

„Milyen szép, milyen szép!” ismételte gondolatban egyre. „A hamvas arca olyan, mint mikor a fehér liliumra hajnal pirja téved. A haja olvadt arany; nem, nem: aranyfelhő, hisz bodros felhőképén köríti a hófehér homlokát.

A szeme . . .” no azt csak ritkán láthatta meg Bandi, nem kellett félnie, hogy Boriska ellesi az ő mohó, vágyó tekintetét, mert a kis leány azt többnyire szemérmesen lesütve tartotta.

Boriska sem bánta, ha nem beszélnek is. Hát mondatna már annál édesebbet Bandi hogy csak őt szereti. Azt meg szó nélkül is tudja, hisz minden estéjét ő mellette tölti. Ez pedig már nyilvánvaló, mit tesz.

Eszendőre Bandi eljöttnek vélte az időt, hogy az érzelmeit szóval is tudassa, s bucsuzásnál azt sugta a Boriska fülébe;

Nézd hé! holnap kérőt küldök.

Szédülés fogta el a Boriskát, majd hogy oda nem omlott a Bandi hatalmas keblére. De erős kis leány volt s uralkodott magán, csak a hangja volt édesen remegő, amint visszasugta: „Jó lesz Bandi bátyám.”

Három hétre Pörgéknél hét falura szóló lakzira készültek.

Pörge uram az esküvő előtti napon jónak látta még Bandit kihívni a tagba s ott, Sára asszonytól biztos távolságban lelkére beszélni:

„No fiam a sorod fordulója itt van, jusson eszedbe amit arra nézve mondtam, nehogy az asszony hatalmába kerülj.”

Bandi elnevette magát.

„Ugyan már . . .” nem lehet tartani attól a szelid kis galambtól.”

De Pörge uram aggódva csóválta a fejét.

„Fiam! sohse lehet tudni mi lakik a fehércselédben. Jámornak látszott a te édes anyád is. Még olyan szemérmes volt, hogy csak kulcslyukon keresztül nézett rám, amíg mátkák voltunk s csak nagy biztatásra tudtam egy-két szavát venni.”

Bandi csak elámult, alig tudta elképzelni tüzről pattant, pergő nyelvű anyját olyan szende, hallgatag leánynak.

„Hogy változott úgy meg?” — kérdezte aggódva, félt már, hogy az ő kis Boriskája is így átalakulhat.

„Hogy történt — felelt nagy sóhajtván Pörge, — hát biz magam voltam oka, nagyon is jártam a kedvébe, borzasztón szerettem s mindig csak azon voltam, hogy teljesedjék minden kívánsága. Így aztán elkényeztettem szörnyen, mire észhez kaptam, már ő parancsolt nekem. Fordítani akartam a soron, de már nem lehetett, addig sirt-ritt, addig patvarkodott, míg csak engedtem. No, mondok, ha ugyanis mindig meg kell retirálni,

hát legalább ne háboruskodjunk, így hagytam aztán rá, ezért halgattam mindig a házbékesség kedvéért. De hidd el fiam, férfi embernek keserves így élni.

Az utolsó szavaknál olyan busan rezdült meg a hangja, hogy a Bandi szívet is elfutotta a haraggal vegyes keserűség.

Ne féljen édes kedves apám — mondá fejét szilajon fölvetve, — fogott az intése rajtam, én nem fogok az asszonynak sem kicsiben, sem nagyban engedni, ha kötekedni fog. én majd csak azért is ellenére teszek.

A csak azért is-t hallva Pörge uram megnyugodva, boldogan tekintett a fia jövőjére.

Ugyanakkor az imádságos özvegy asszony is ellátta kis mennyasszony lányát a kellő tanácsokkal.

„Járj mindenkor az urad kedvébe! Lesd el még a gondolatát is! Ha ő türelmetlen, te légy türelmes, ha bús lesz, vigasztald, hogyha rád mosolyog, te mosolyog vissza! Így nő majd — minden muló nappal — a szívetek szerelme, ahelyett, hogy fogyna, így áldja meg majd a házasságotokat a szeretet Istene.”

S a kis Boriska úgy a szívébe zárta az édes anyja szavát mintha csak a kapcsos bibliából olvasgatta volna.

Igy történt aztán meg, hogy Bandi sokáig hasztalan várta az első összetűzést a melyből ő mint győztes kerülhessen majd ki. A menyecske olyan volt mint a simuló vi-

térül. A tűz oka ismeretlen, de a nyomozat szerint gyújtogatás nem történt. — Kisfalud községben P o b j á n k a István fából épült, szalmával fedett csürje a benne lévő takarmánnyal együtt leégett. A kár 500 koronára rug.

* Postagyakornokjelölt nem kell.

A kassai m. kir. postaigazgatóság közhírré teszi, hogy postagyakornokjelölti állásra ez idén nem hirdetnek pályázatot s postagyakornokjelöltet pályázaton kívül sem vesznek fel.

*** Beregi dolgok az országgyűlésen.** A tiszaháti járás képviselője: Uray Imre a kereskedelmi tárca tárgyalásánál figyelmébe ajánlotta a miniszternek a vásárosnaményi, csarodai és az egyik beregszászi hidat. A v. naményi hidat 250 ezer forintba került s egy üres szekér után mégis 42 kr. vámot kell fizetni rajta. Kéri a tarifa leszállítását. Beregszászban 1700-ban építettek egy hidat, mely annyit jövedelmezett azóta, hogy ezüsttéglákból is ki lehetne rakni, mégis vámot szednek a rozoga hidat után.

A keresk. miniszter azt felelte, hogy a vásárosnaményi hidat a kincstár tulajdona, az tehát a pénzügyminiszter felügyelete alatt áll, mire Uray kérte a minisztert, hogy juttassa panaszát a pénzügyminiszterhez.

*** Jégeső** pusztított Munkács város környékén. A jég elverte a Szarkahegy, Kámjánka, Pálhegy természetét jó részben, csekélyebb károkat pedig a Pálhegyen és Nagyhegyen is okozott. Némely helyen a termés $\frac{2}{3}$ része is tönkrement.

*** Barta Ödön beszélt.** A felvidéki kerület képviselője a földművelésügyi tárca tárgyalásánál felszólalt. Sürgette a nagystíliú földművelésügyi politikát nagy eszközökkel. Felsorolta az ideai szárazság okozta károkat. Felvetette az olcsó olasz bor beözönlésének kérdését. Bár a kormány iránt nincs bizalommal, a földművelésügyi költségeit megszavazta.

*** Új kőbánya.** J o ó Zsigmond munkácsi szolgabíró engedélyt kapott arra, hogy a Nagyhegyen saját földjén kőbányát nyithasson.

*** Kovászón profétát láttak,** legalább azt beszélnek az ottaniak. A mezőn dolgozó földmivesek között megjelent egy fehér lepelle burkolódzott aggastyán, a ki megállított egy 17 éves leányt s neki a következőket mondotta: „Ugyan minek sűrűtök-forgtok én édes leányom, hiszen a világ úgy sem tart már csak július 26-áig. Az Úr meg sokalta a népek bűneit, tüzes esőt bocsát a földre s elpusztít mindent.“ A lány nagyon megijedt, sikoltozni kezdett s mire a körülötte dolgozók köréje gyülekeztek, az őz aggastyánnak híre — hamva sem maradt. S a kovászóiak csak dolgoztak tovább, még jul. 27-én is.

„De ilyet!!! — hát akkor mért jöttünk el mindenáron mégis?“

Bandi komoran maga elé nezett s folyt hangon mintegy önmagának mondta:

„Mért jöttünk?! — azért is! mert ő nem akarta... Nem engedem hogy asszony parancsoljon. Megőrizem magam az apám sorától... Csak azért is, csak azért is úgy lesz mindég minden ahogy én akarom. A szeme minden szónál szilajabban lángolt, mintha egy láthatatlan ellenséggel veszekednék s nagyot ütött az asztalra az utolsó szavaknál.

S a szelid kis Boriska — oh csodácsodája — nem ijedt meg erre, hanem gerlemódon, halkán, édesen elkacagta magát.

„Oh hát csak azért is“ — gondolta, miközben csintalan mosoly játszott a kis piros ajkán.

Ugy a lelkébe látott most már annak a durcás nagy embernek mintha csak üveg-ből lett volna.

Megfogta a kezét s szemébe mosolyogva úgy kérdezte édes suttogással:

„Édes egy uram! ha már nincs is kedve ugye nem visz haza azért? — Lásd, most hogy beleleledtem, úgy szeretnék reggelig táncolni.

Jaj hogy belemarkolt a féltés démona a Bandi szívébe.

„Hejh asszony, asszony be hamar megszédül! De hát tud ő arról tenni, viszi haza

*** Behorpadt a koponyája és eltört a félkarja** Palocsai József kis-guti gazda $2\frac{1}{2}$ éves, Sándor nevű fiának. A gazda kocsis a padról gerendákat, deszkákat hajigált le. A gyermek lenn ólálkodott. A kocsis kétszer el is zavarta onnan, de a kis fiu harmadszor is odament, mire egy gerenda leütötte. A gyereket beszállították a kórházba, hol 4 napi szenvedés után elhunyt.

*** Táncmulatság Munkácsen.** A munkácsi kat. kör a róm. kat. templom megáldása alkalmából részben a templom építési költségeinek fedezésére, részben saját pénztára javára 7 én a Mezei-féle kerthelyiségben tekeversenyyel egybekötött zártkörű táncmulatságot rendez. Kezdeté d. u. 4 órakor. Személyjegy 1 kor. Családjegy 3 kor.

*** Vízbefúlt legény** R u s t y á k A m b r u s 21 éves legény Várpalánka községben munkája után fürödni ment a Latorczára ötdömögával, Rustyák nem ösmerve a víz mélységét, olyan helyen ment a vízbe, ahol az nagyon mély volt, uszni nem tudott s társai szemeláttára a vízbe fúlt. A vándor halászok, meghallva az esetet — a hulla keresésére indultak s gyalommal ki is húzták azt több 1—2 kilós s egy 50—60 kilós hálalal egyetemben. Az öreg halász emberek azt beszéltek, hogy olyan nagy halat, tudomásuk szerint, soha nem fogtak a Latorcza vizében.

*** Hirtelen meghalt** B o n e s i József csarodai lakos. Kivitte lovát az erdőre, onnan hazajött és egy jajszó nélkül összeesett.

*** Megbízhatatlan megbizottak.** Herman Árpád fehérgyarmati lakos megbízta Daróczi László, Bakcsák György, Bákai Béla földműveseket, kik a Gergelyi községhez tartozó N-Omtos tanyán laknak, hogy buzáját Fehérgyarmatra szállítsák el. Szállítás közben neveztek a buza egy részét ellopták és eladták.

*** Megmérgezte magát.** F. hó 2-án P r a c z u Kati 14 éves cselédeány gyufaföldet ivott. Az orvos által kínált ellenszert visszautasította. Eletben maradásához kevés a remény.

*** Színyákon** (Beregv.) f ü r d ő z n e k : Hrehus Gyula és családja, Gáthy Dezső és családja, Deskó János, Dorcsák József, Trusza Margit, Valkovszky János, Lukácsics Eufrozizus csernekhegyi rendfőnök, Jakovics János ungvári nagyprepost, Bacsinzky Mihály és családja, Both Miklós kassai táblabíró, Romy Béla min. tanácsos és családja Lekey Jenő budapesti bankár és családja stb. A fűrdővendégek száma 200-ra tehető.

*** A tüdővész áldozatai** a belügyminiszter kimutatása szerint 1902. évben Magyarországon 75.145-en voltak. 1904. ápr. havában tüdőgümőkórban meghalt az ország-

tústént, csak azért is viszi, hiszen ő az ur a háznál. Korcsmáros fizetek!“ — kiáltotta olyan böszülten, hogy az hanyatt-homlok rohant elébe.

—Bandi egy ötöst dobot az asztalra és még sem várta, hogy visszaadjanak.

„Menjünk!“

Kiléptek a csöndes, holdas éjbe, enyheszellő simította meg forró homlokukat s mindkettőjük szíve azt dobogta: milyen nagy boldogság így kettesként lenni.

Boriska azonban egy csöpp duzzogást mutatott, de ezzel csak fokozta az ura boldogságát, aki olyan büszkén, önelégülten lépkedett mellette mint valami csatát nyert hadvezér.

Boriska ezután is az az engedelkeny, gyöngéd, még az ura gondolatát is elleső asszony volt. Csak ha valamitől féltette az urát, akkor igyekezett egy kis makacssággal szelid duzzogással rábeszélni arra. S nagy lelki örömmel tapasztalta mindég, hogy Bandi csak azért sem enged.

Boldog volt az idősebb Pörge is, látván a fia teljes diadalát.

ban 8080 egyén. Ebből Beregvármegyére 73, Ungra 73, Ugocsára 32, Szatmára 170, Máramarosra 103 esik.

*** Kinek kell olcsó pénz?** az forduljon B r a u e r Meilich bábakuti lakoshoz. Ez a tőkepenzes H l e b a Iván feketepataki földművesnek 300 K-t adott kölcsön váltóra. 9 hó múlva lejárt a váltó de az adós csak a lejáratától 11 hó múlva tudta azt megadni. A hitelező a 300 K. után 120 K. kamatot követelt. Hleba Iván le is fizetett kamat fejében 100 K-t. A hitelező ezt keveselte s a váltót csak úgy akarta kiadni, ha az adós még 20 K. kamatot fizet. Hleba Iván erre nem volt hajlandó, hanem ehelyett feljelentette a bábakuti ruthénmegtő hitelezőt.

*** A 65. gyalogezred tartalékosai** augusztus hó közepén vonulnak be.

KÖZÉRDEK.

Szunyoghegyi állapotok. Általános a panasz, hogy a Szunyoghegyen botrányosan hiányos a felügyelet. A kerülő felől akár a hegyet magát ellophatnák. Ugy tudjuk, az ottani egyes birtokosok már több ízben tettek e miatt panaszt s kérték a kerülőnek állásától elmozdítását, de eredménytelenül. Az elmúlt hét egyik éjjelen majdnem szakértő való löherét kaszált le ismeretlen tettes és nyomtalanul, büntetlenül haza sétált vele. Hasonló esetek a hegy megjelölt részén napirenden vannak. Ajánljuk ezt a körülményt az illetékes hatóságok figyelmébe.

A kórházi árok. A kórháztól sikerült árok vezet le a Vérkébe, de úgy hogy a piszkok esszenciája magában az árokban marad.

Olyan kevés beteg van erre a kórházra, hogy szükség van erre az árokra, amelynek csak az a hivatása lehet hogy a betegségek soha meg ne szünjenek?

A Vérke vize undorítóan piszkos, ajánljuk az ármentesítő társulat figyelmébe. A Vérkét áldásnak adta az Isten, nem pedig átoknak. A beregi birtokosság 160.000 K-t áldozott reá, megkövetelheti tehát azt, hogy időnkint friss vizet bocsásson bele. Nem csak azért tűrhetetlen ez az állapot, mert nézni is rossz azt a pocsolját, hanem azért is, mert ez az állott, fertelmesen szennyes víz számtalan betegség előidézője lehet. A budapesti állatvédő egyesület sokkal többet gondol az elcsigázott gebékkal, mint amennyit a mi hatóságaink az — emberekkel.

Ellenszenv vagy közönyösség? A beregmegyeci Kaszinó a vidéki lapokkal nem törődik. Mindössze 2 vidéki lapot járát, a 2 helybelit. De már a szomszéd Munkács, Nagy-Szöllös, Ungvár lapjai közül egyet sem horjat. Pedig úgy hisszük, hogy sokakat érdekelnek az ottani események is.

TÖRTÉNETI ADATOK.

Urvacsorai kenyértálca 1587-ből. A Surányi ev. ref. egyház tulajdonában egy régi értékes ezüst kenyértálca van, amelyet urvacsora-osztás alkalmával még ma is használnak.

A tálca tiszta ezüstdől való; átmérője 33 cm., súlya 1 font. Belső oldalán a tálca szélén ötödfél cm. átmérőjű virágkoszoru által határolt mezőben két egymásfóliott levő, derékon átmetszett ugró ló van véve; mindkettőnek nyakát egy-egy kard szúrja át. A felső lófej által szétválasztott következő felírás olvasható: 15—87, alatta VAL—PRES. A tálca szélén az előbbivel szemben egy hasonló virágkoszoru által határolt mezőben egy sisakos férfifej látható, sisakja előtt 1587. évszám, fölötté pedig C. S. ANNA van bevéve. E név nagy valószínűség szerint Surányi Anna, aki az akkor itt birtokos Surányi család tagja lehetett.

Lehoczky T. „Beregvármegye monografiája“ című munkájában ez értékes emlékről nem ír, holott ez nyilvánvaló bizonyítéka annak, hogy Surányban már 1587-ben volt reformált anyaegyház. E tálcaról Peterdy Károly sem emlékezik meg „Emléklapok Révész Bálint egyházlátogatásáról“ című munkájában, pedig ő ebben több egyháznak régi ségeiről, emlékeiről elég részletesen ír. Epen ezért nem tartottam fölöslegesnek erről a mindenesetre becses és értékes régiségről röviden megemlékezni. Bertók Béla.

a város fejlődése és rendezése szempontjából örvendetes jelenség. Nagy hiba azonban hogy az építkezéseknél a közegészségi követelményeket teljesen figyelmen kívül hagyják, s ma is úgy építkeznek mint száz évvel ezelőtt. Pedig a ház az a hely, hol életünk nagyobb részét eltöltjük, itt pihenjük fáradsalminkat, ez nyújt védelmet az idő viszontagságai ellen. Szakítsunk tehát a régi szokással, hogy ha van egy telkünk és hozzá kevés pénzünk egy-kettőre felépítjük a házat a legfeljebb arra ügyelünk hogy a terv, melyet legtöbb esetben nem szakértő készít, az építkezési szabályrendeletnek megfeleljen. Hogy egy jó és a higiénia követelményeinek megfelelő házat építhessünk, tekintetbe kell vennünk a talajt, a melyre, az anyagot a miből és a tervet a mely szerint azt felépíteni akarjuk. Mert csak e három tényező figyelembe vételével építhetünk fel olyan lakást, amely egészségügyi szempontból a bírálatot kiállja.

Külföldön, pl. Tyrolban nemcsak a ház külalakját, de a szobák minimális méreteit s magasságait is meghatározzák a szabályrendeletek. Mi még ennyire nem vagyunk, így kezünk tehát legalább a legfontosabbakra ügyelni. A talaj legyen száraz és tiszta. A nedves talajt feltöltéssel szárazzá, a piszkos talajt a szennyes réteg eltávolítása és tisztá anyag hozzáadásával tisztává tehetjük. Legalkalmasabb erre a kavics, esetleg a nagyszemű homok.

Az anyag a miből a lakházat építjük, lehet tégla, kő vagy vályog. Első helyen áll ezek közül a tégla, feltéve ha azt jól kiégették.

E tekintetben nem elég a tégla színét tekintetbe venni. Lehet a tégla szép színű és még sem kellőleg kiégett, viszont lehet halvány, de jól kiégett. A tégla vízfelszívó képességéből és a fagyasztással szemben való ellenállásából ítéljük meg. A rosszul égetett tégla nem sokkal ér többet a jó vályognál. A tégla után következik a kő. Hátránya az, hogy csak vastagon lehet belőle falat építeni a mi aztán a természetes szellőzés rovására megy. Emellett a kő drágább is a téglánál. Legkevesebb alkalmas anyag az építkezésre a vályog. Ha azonban tiszta agyagból készült és szárazon építik be a falba, még ebből is elég jó lakást lehet építeni.

Az alaphoz minden esetre követ használunk s igyekezzünk azt a földszintétől minél magassabbra felemelni. Az e célra használt kő ne legyen málékony és vízfelszívó. Célszerű a fal és alap közé egy a víz felszívódását gátló u. n. izoláló réteget alkalmazni, ami lehet aszfalt-vagy beton réteg. Ügyelni kell a faanyagokra is, miket a falba beépítünk, hogy szárazok és betegségektől teljesen mentek legyenek. E két szempont figyelmen kívül hagyása a fa anyag idő előtti tönkremenését eredményezi. Leginkább azok az épületek

betegesnek meg, melyeket közvetlenül vagy rövid idővel a beépítés előtt vágta le, tehát a kellőleg meg nem szárított fák. Azonkívül pusztítást végeznek a fa alkotórészekben a merulius lacrimans és polyporus vaporarius nevű gomba által okozott betegségek és a száraz üszök.

Fontos a ház terve is. Ezt úgy kell készíteni, hogy a ház minden részét világosság és jó levegő érje. A szobák lehetőleg tágasak és magasak legyenek, és ha nem is egész nap, legalább a nap bizonyos szakában napfény jusson beléjük. A kis szobák károsak az egészségre és viszont a magas szobák sem alkalmasak, mert ezek nem eléggé lakályosak s télen nehezen fűthetők. Különösen a lakó és háló szobáknál ügyeljünk erre. Ezelőtt a háló szobát a ház legsötétebb és levegőtől legkevesebbé jart helyre tették. Ma azonban már mindenki tudja, hogy épen a háló szobák azok melyekben sok és jó levegőre van szükség. A ház sötétebb helyére a mellékhelyiségeket mint a kamarát, fürdőt szobát stb. helyezük el.

A kész lakást ne vegyük azonnal használatba, várjuk be türelemmel míg az teljesen kiszárad. A nedves lakás rosszul szellőzik, a benne lakóknak a betegségekkel szemben való ellenálló képességét csökkenti, másrészt minden rothadó és betegséget okozó csirőnek (baktérium) alkalmas fészketül szolgál, melyek a benne lakót könnyen fertőzik. A falak nedves voltát ismerni a rajta található nedves foltokról és penészeiről. Különösen jól látni ezt festett és tapétás falakon, hol a nedvességtől a színek változást szenvednek. Ha ilyen falra tenyerünket rátesszük, hidegnek érezzük azt. A nedves szobákban az ablakok üveg táblái rendszeren vízpárákkal fedettek. A nedves lakás kiszáradását az ajtók és ablakok állandó nyitva tartásával fokozni lehet. Ki lehet száritani a lakást mesterségesen uton is, a fal mellett felállított kosárszerű szénkályhákkal, melyeket a fal mentén tova tolnak, de ez fáradságos és meglehetősen költséges eljárás. A falak festéséről, a padozatról, ajtókról és ablakokról, a szellőzésről és fűtésről legközelebb írunk.
Doktor.

VEGYES HIREK.

* **Kinevezés.** A pénzügymin. Buchwald Gyula dévai pénzügyi számtisztet a beregszászi pénzügyigazgatóságához pénzügyi irodatiszté ideiglenes minőségben kinevezte.

* **Helyettesítés.** A v. és k. miniszter Semsey Ervint megbízta, hogy a beregszászi polgári leányisk. 1904/5. tanévben, mint helyettes tanítónő működjen.

* **Eljegyzés.** Buzinkay Málkát — Buzinkay Ferenc csarodai földbirtokos leányát — eljegyezte Kelényi Elemér 65 gyalogezredbeli hadnagy.

* **Kinevezések.** A belügyminiszter Fekés házy Béla m. tarpai helyettes jegyzőt és Tamás Aladár tiszta-szalkai segédjegyzőt anyakönyvvezető helyettesekké kinevezte.

* **Zsinati képviselők.** A beregszászi ev. ref. egyháztanács július hó 31-én tartott ülésében zsinati rendes képviselőkül Süttö Kálmán esperest és Uray Imre e. m. gondn. pótképviselőkül Kállós Tivadar és Wargha Sándor tanácsbírákat tisztelte megkettős szavazatával.

* **Áthelyezés.** A 65. gyalogezred parancsnoksága Balázs Géza munkácsi főhadnagyot Miskolcra helyezte át.

* **Kereskedők figyelmébe.** Sirokay Béla munkácsi kereskedő a vele összeköttetésben álló cégekhez a következő körlevelet küldte: „Értesitem azon t. cégeket, akik velem összeköttetésben lenni óhajtanak, hogy ezentul csak magyarul nyelven irt levelet és számlát küldjenek, mert mást nem fogadok el és csak magyarul tudó utazóval fogok érintkezni. Tisztelettel: Sirokay Béla.“

* **Beszámoló és táncmulatság.** Barta Ödön képviselő e hó 2-án tartotta meg beszámolóját, választóinak és sok másoknak — akik más vidékről mentek oda, részvétele mellett. Ugyanaznap sikerült táncmulatság volt, mely a reggeli órákig tartott.

* **Körjegyzővé megválasztották** Hátmegen e hó 1-én Szabó Elek eddigi helyettes körjegyzőt.

* **Villámcsapások.** Mult hó 20-án délelőtt Dencsovcics László 25 éves bolgár kertész Munkácson a villám agyonütötte. — 21-én pedig Bárdházyan egy. a mezőn foglalatokodó asszonyt ölt meg. — Ugyanekkor Maszárfalván betűtött a villám egy házba s ott Ackerman Leopold 17 éves fiút agyonütötte s 23 éves, Adolf nevű bátyját a földre terítette. Ez azonban nem halt meg.

* **A beregszászi gőz és kádfürdő** e hó elején már használhatja a közönség.

* **Tarpára nem akadt orvos** A tarpai körorvosi állásra senki sem pályázott. A tiszaháti főszolgabíró az állásra újból pályázatot fog hirdetni.

* **Tűz.** F. hó 1-én megégett Dr. Patay Károly beregszászi ügyvéd Vörösmartyutcai házának egy része. A kár körülbelül 2500 korona, melynek nagy része meg fog térülni. A tűz oltása körül Tóth Károly és Smidle György iparosok kitüntették magukat. Főleg nekik köszönhető, hogy a tűz tovább nem terjedt. — Nagy-Lucska községben egy délután Rubis Györgynek (biterni) és 11 társának háza a melléképületekkel együtt elégett Ezenkívül még 8 gazda szenvedett kisebb kárt azáltal, hogy házuk fedelét leverték. A károk értéke 14289 korona, mely összeg biztosítások folytán nagyjából meg-

ragszál, keresve sem tudott kifogást találni a viselkedésében.

Bandi már beletörődött vón' a boldog állapotba, ha atyja véstjósloán nem figyelmezteti:

„Fortély ez csak fiam, hogy annál inkább megvegye a szived. Résen légy, mondom; jobb a kora felés, mint a késő bánat. Bandi hát résen állt.

Egy vasárnap aztán föl is virradt a dicső nap hajnala.

A faluban bábra hivogattak. Nevelte az érdeklődést az a hír, hogy a legények közt nagy verekedés lesz.

Erre a kilátásra ijedten dobbant meg a kis Boriska szive. Jaj csak el ne menne, bajba ne kerülne az ő édes ura. Alig várta, hogy nyájas szóval, szelid öleléssel maradásra kérje.

Ugy-e édes uram nem megy el a bábra? — Kérdé bodros fejét a Bandi vállára hajtva s intve reá kérő, nagy szemével.

Ah nem akarja, — gondolta felvillanó tekintettel Bandi, — s miközben magához ölelte nyájaskodva mondta:

„Dehogyan nem galambom, még téged is elviszlek.“

„Oh Istenem! — Maradjunk mi édes uram itthon! Hát nem jobb nekünk ami csöndes, kis fészünkben?“

„Hiszen arról szó sincs, de hát nem akarom én véka alá rejteni a szép kis feleségem.“

„Oh miattam ne menjünk — esdekelt a fiatal menyecske — én százszor, ezerszer jobb szeretek itthon, mint abba a duhajkodó bálba. Ne menjünk, ne menjünk édes kis uracskám!“

Bandi örömeiben majd elrikkantotta magát:

Akkor csak azért is!

De még idejében észhez kapott s így nagy komolyan mondta:

„Már pedig kis Boriskám egy szó mint száz elmegyünk a bálba, mert én úgy akarom.“

Könybe borult a kis menyecske nefelejtis kék szeme. Megmondja-e hogy félti a készülő verekedéstől? Okos kis lelke megsugta, hogy akkor még inkább elmenne nehogy gyávának gondolják. Elhalgatva hát az igaz okot, hol ezt, hol azt hozva fel ürügyül könyörögve kérte.

De minden hulló köny, minden kérés szó csak még keményebbé tette az ura akaratát. Most, most kell megmutatni, ki az ur a háznál.

Elmentek a bálba.

A legények majd szétszedték a szép kis új menyecskét annyit táncoltatták.

Ez nem épen jól esett az ifju férj szívének.

Eltitkolt haraggal, sanda tekintettel nézte, hányan ölelgetik most az ő kis feleségét. S mint nyugszik annak lilomszin karja majd egyik, majd másik legénynek a vállán.

Hasztalan biztatták a táncra.

Majd bizony . . . Hát van több olyan rózsás arcu, tündértáncu lány, vagy asszony mint az ő Boriskája. De hát azzal nem táncolhat, — bármennyire is zaklatja a szive, hogy kapja a karjába, ne engedje másnak, — mert még azt hinnék hogy félti, pedig . . . no bát mi türes-tagadás olyasfélét érez, de hát nem muszáj azt tudni a világnak. Nagyokat sóhajtvá neki ült borozni, hadd felejtse mennyin ölelgetik az ő harmatos virágát. Hajh! de ezt kevés bortól nem bírta feledni, hát sokat ivott s mert sokat ivott csakhamar jócskán mámoros lett.

Aggódva látta ezt a kis felesége s kereste a szót, amivel elvonja az ivástól, mikor szép szeliden melléje húzódott.

A Bandi duzzogása nem valami biztató volt. Nem tudott belebékülni, hogy a feleségét annyin ölelgettek, haragudott a legényekre, szeretett volna belekötöni az egész világba.

„Ugyan galambom mért nem táncol inkább“ — kérlette a kis Boriska.

„Mert nincs kedvem“ — mordult reá Bandi.

„Hiszen azt látom, de azt nem értem épen, mikor kigyelmed vágyakozott annyira a bálba.“

„Vágyakozott a . . .“ pökkentette ki Bandi a mámorosok őszinteségével.

A kis menyecske piros ajka, mint valami kinyílt rózsá, táva maradt nagy ámulatában:

KÖZGAZDASÁG.

Takarmányok kedvezményes vasuti szállítása. A m. kir. kereskedelmi miniszter az ideai takarmányhiányra való tekintettel utasította a m. kir. államvasutak igazgatóságát, hogy az ország határától legalább 50 kilométerre fekvő magyarországi vasuti állomásokra szállítandó széna, szalma és szecska küldeményekre nézve — a szállítási díjnak kócsi és fuvarlevelenkint legalább 10.000 kgrammért való fizetése mellett — a m. kir. államvasutak összes vonalain és a pécs—barcsi vasuton a helyi áru díjszabás szerinti II, kivételes díjszabásnak tételeit alkalmazza. Ez a kedvezmény aug. 1-től visszavonásig — egyelőre legkésőbb ez év végéig — érvényes. A kedvezmény a tovább eladás céljából szállított takarmány-küldeményekre nem vonatkozik, ezt csakis az állattenyésztéssel s általában mezőgazdasággal foglalkozó gazdaközönség veheti igénybe, ez is csak a saját szükségletének megfelelő mennyiségben szállított széna, szalma, és szecska után.

Azok, akik a kedvezménnyel élni akarnak forduljanak a beregvármegyei gazdasági egyesülethez, mert a vasut a kedvezményt csak úgy alkalmazza, ha a gazdasági egyesület igazolvánnyal bizonyítja, hogy tényleg fennforognak azok a kellékek, melyek a kedvezmény igénybevételéhez szükségesek.

BEREGI TÁRSASÁG.

Parvenü.

Elegáns szalon. Egy ur, egy éltesebb és egy fiatalabb nő.

Az ur: Gyalázatos meleg . . . a légy megeszti az embert . . . én nem értelek beneteket, sétálni akartok menni? . . . oko-

sabban tennétek, ha olvasnátok (habozva) . . . vagy . . . vagy . . . dolgoznátok idehaza valamit . . .

Az éltesebb nő: (ajkába harap s mély megvetéssel néz az urra).

A fiatalabb nő: De apuska az ég szerelmére . . . legalább te ne bosszants bennünket. Az egész város künn lesz. Csak nem kívánhatod, hogy mi idehaza dolgozzunk . . . vagy olvassunk? . . . Olyan unalmas vagy néha apuska, hogy igazán kimondhatatlan . . .

Az idősebb nő: (zsebkendő után kotorász . . . erős sirasi hajlamokat érez).

Az ur: Dehát, édeseim, én valóban nem értelek benneteket . . . Hát a munkát csak nem szőgyellitek? . . . Hisz tudjátok nagyon jól, szegény hivatalnok vagyok . . . De meg ha akármilyen gazdag volnék is, az én szerény véleményem az . . . hogy . . . hogy . . . a munka kivétel nélkül mindenkit nemesít . . . (hebegve, félve a kitörő zivartól) . . . nemesít . . .

(Az éltesebb nő, a fiatalabb nő a zsebkendőket végre megtalálják, keserves zokogásba törnek ki s az idősebb nő legmélyebb megvetésével kiáltja az urnak)

Maga parvenü!! . . .

2. Szerelem.

(Ügyvédi iroda, amely tátong az üreségtől. Az íróasztalnál Dr. Nyuzófalvi Armand ül és „A szerelem diadala” című drámájának utolsó felvonásán dolgozik úgy, amint következik.)

Marietta: Ah László, te tudod, hogy én szegény vagyok, se magánvagyonom, se örökségem nincsen . . .

Lászlófalvi László: (a hős, aki a szerelmet diadalra juttatja). Oh Marietta, nincs vagyonod nincs, örökséged, de van szíved,

van lelked, ami többet ér a föld minden kincsénél.

(Az iroda ajtaján hirtelen kopogtatnak Dr. Nyuzófalvi Armand ügyvéd méltóságosan „szabad” ot kiált, amire belép Weisz Naftáli a híres házasságközvetítő.)

Weisz Naftáli: Dakter Or! mast thodok édj nodszerü pártith, odj segítsen engemet oz Isten . . . 80,000 khorona . . .

Dr. Nyuzófalvi Armand: Üsmerem már az ilyen mondásokat, bizonyítékot Weisz ur, bizonyítékot . . .

Weisz Naftáli: Ha hiányzik a pinziből egy grajcahr dakter ur, hát hát . . . ne adjon nekhem egy fillér sem . . .

Dr. Nyuzófalvi Armand: No és a lány? . . .

Weisz Naftáli: . . . A lánhy . . . ha egészen más volna . . . hát édj nagyon szép lánhy volna!

Dr. Nyuzófalvi Armand: Hogy-hogy? . . .

Weisz Naftáli: Hát vonja neki édj kicsike pupja, kérném alássan, a hátán . . .

Dr. Nyuzófalvi Armand: Bagatell . . . kicsire nem nézek, de mondja csakugyan meg van neki a 80,000 koronája? . . .

Weisz Naftáli: Dakter Or! . . . Hát tudja, hodj . . . hodj is mondam . . . mondjuk, hogy hiányzik édj néhány rangyos khorona . . . Dakter Or! édj néhány rangyos khorona! . . . és a pup sem oljan nagy . . .

Dr. Nyuzófalvi Armand: Weisz ur! Ne szemtelenkedjék! . . . a pup, az lehet pup . . . de akkor a 80000 korona is legyen 80000 korona, mert a szerelemben nem ismerek tréfát! . . .

(Weisz leverten távozik. Dr. Nyuzófalvi Armand tovább dolgozik a „Szerelem diadala” című drámáján.)

Derenyöl.

496—904. v. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a beregszászi sir járásbíróóság Sp. I. 124—1901 számú végzése által **Künsztler József** mint **Reiter Simon** engedményese végrehajtató javára **Feuerman Jakab** nagy beregi lakos ellen 244 kor. 40 fillér tőkekövetelés és járuléki erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le és felül foglalt és 851 k. 80 f.-re becsült tehén, butor, múfa, zsindey, imaházi tizparancs és ülőpadból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a beregszász kir. járásbíróóság 654/7—1904 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Nagy Bereg községében alperesnél leendő eszközzésére **1904-ik év Augusztus hó 9-ik napjának délután 5 órája** határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak

meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881 évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett becsáron alul is elfognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vétel-árából a végrehajtató követelését megelőző kielégítetéshez jogot tartanak, amennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és az a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Beregszászban, 1904. július hó 18-ik napján.

Schuller, kir. bir. végrehajtó.

Hirdetmény.

Gőz és kádfürdő megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására kozni, hogy **ANNA gőz és kádfürdőt Beregszászban Kölosel-utca 31. sz. a. f. hó 1-én megnyitottam.**

Gőz és kádfürdőt a modern kor követelményeinek és orvosi rendelet szerint a hidegviz gyógykezelésnek megfelelőleg berendeztem.

Gőzfürdő kapható hetenkint négyszer még pedig:

Férflaknak:	vasárnap délelőtt . . .	1 K. 20 fill.
	„ délután . . .	80 fill.
Szerdán és pénteken egész nap 1 korona	Kedden délelőtt . . .	1 K. 20 fill.
	„ délután . . .	80 fill.

Kádfürdő kapható mindennap:

I-ső osztályu porcellán kádban lepedővel	1 K. 20 fill.
II-od osztályu beton kádban	90 fill.
III-od osztályu régi fürdő lepedő nélkül	50 fill.

Évi bérlet mely érvényes egyszer naponta gőzfürdőben vagy I-ső osztályu kádfürdőben 50 korona.

12 jegyes minden minőségű könyvecske 20% engedménnyel kapható.

A nagyérdemű közönség b. pártfogását kérve vagyok

Tisztelettel:

Hartman Ferencz,
fürdőtulajdonos.

A gőz és kád fürdőhöz használandó viz vegyi elemzése.

Hartman Izrael fürdőtulajdonos f. évi május havában 8 üveg ásványvizet hozott alólírott hoz, hogy azt vegyileg megvizsgálják. Az üvegek Beregszász polgármesteri hivatalának pecsétjével voltak ellátva és egy 1876 május 5.-éről kelt Zsiros Sándor és Szeles Gábor városi tanácsosok által aláírt bizonyítványban az bizonyított, hogy az üvegek a kutból merített vízzel töltettek meg.

A viz megvizsgálata a következő eredményt adta:

1000 rész vízben foglaltatik.

kovasavból	0,0331 rész
szénsavas calciumból . . .	0,3516 „
szénsavas magnesiumból . . .	0,1148 „
szénsavas vasból	0,0417 „
szénsavas natriumból (káliumból)	0,0888 „
chlór natriumból	
nem illó alkatrészek összege	0,6300 „

A viz mint a fönnebbi vegyalkatból következtethető, valószínűleg jelentékenyebb mennyiségű szabadszénsavat is tartalmaz, mely azonban csak a forrásnál volna meghatározható.

A viz kiváló vastartalmánál fogva a vasas gyógyvizek közé sorolandó.

Budapest, 1876 május 24-én.

Dr. Lengyel Béla
m. k. egyetemi rk. ny. vegyészettanár.

A Mezőkaszonyi Népbank Reszvénytársaság

közírré teszi, hogy
részvényeire

a Magyar Pénzügyintézetek Országos Szövetsége
Reszvénytársaság

igen előnyös feltételek mellett
kölcsönt nyújt.

A kölcsöntnyújtást közvetíti és e tekintetben részletes felvilágosítással szolgál

a Mezőkaszonyi Népbank Rt.
igazgatósága.

31501/904. I. szám.

Árlejtési hirdetmény.

A beregszászi m. kir. pénzügyigazgatóság és mellérendelt számvevőség részére 1904, 1905. és 1906. években évenként szükséges 286 köbméter első osztályú nem vizen usztatott **gyertyán** esetleg **bükk tűzifa** szállításának biztosítására **folyó évi augusztus 23-ik napjának délelőtti 10 órákor** a kir. pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében árlejtés fog tartatni.

Felhivatnak ennél fogva mindazok kik az árlejtésben részt venni szándékoznak, hogy a kitűzött időben és helyen jelenjenek meg.

Az árlejtésben részt venni szándékozők az árlejtés megkezdése előtt 150 korona bánatpénzt készpénzben vagy elfogadható értékpapirban letenni kötelesek.

Zárt írásbeli ajánlatok is elfogadhatók, melyek fentebb kitüntetett bánatpénz csatolásával az árlejtés napján délelőtti 10 óráig a pénzügyigazgatóság főnökéhez adandók be.

A bővebb árlejtési feltételek a kir. pénzügyigazgatóság kiadó hivatalába a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

M. kir. pénzügyigazgatóság.
Beregszász, 1904. július hó 26.

Vladár, pénzügyigazgató.

1278—1904. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott körjegyző közírré teszi, hogy Gát és Makosjánosi községekben gyakorolható **vadászati jog** 1904. évi augusztus hó 13-ik napján mindkét községben a bíró házában hat egymásután következő évre nyilvános árverésen bérbe fog adatni. És pedig:

Gáton délelőtti 9 órákor,

Makkosjánosiban délután 3 órákor.

Az árverési feltételek Nagygyuton a körjegyzői irodában megtekinthetők.

Nagygyuton, 1904. július 29-én.

Orosz Ignác, körjegyző.

Birtokbérlet.

A vámos-atyai határban mintegy **300 magyar holdas**, buzát és repcét termő, **legjobb tanyai birtok** elegendő épületekkel 13. kat. hold **dohányengedelyel**, őszi vetésekkel 1905 évi január 1-től kezdve **6 évre** haszonbérbe adandó. A tanya a „somi” állomáshoz 1 órányira, a most építkezés alatt levő vásáros-naményi állomáshoz pedig $\frac{3}{4}$ órány távolságra van. Levélbeli tudakozódások figyelembe nem vétetnek, mert csakis személyesen kívánnak tárgyalni.

Ganz Jakab és Jenő
Vásárosnaményban

6625—1904. k. i. szám.

Árverési hirdetmény.

Köztudomásra hozom, hogy a Beregszász város tulajdonát képező 2372. számú telekjegyzőkönyvi 908/e, 908/f, és 908/g. hrsz. Perényi-uti **három telek** (Zágony Károly-féle ház szomszédságában), négyszögölenként 6 korona kikialtási ár mellett, a **folyó évi augusztus hó 12-én délelőtt 10 órákor** a városháza tanácstermében tartandó nyilvános árverésen el fog adatni. Venni szándékozők az árverési feltételeket a polgármesteri hivatalban, a hivatalos órák alatt megtekinthetik.

Ugyanaz nap délelőtt 11 órákor három évre haszonbérbe fog adatni a nagy kőhid kisbazar felőli nyílása alatt ujonnan készült **pinchehelyiség** is.

Beregszász, 1904. évi július hó 29-én.

Gáthy, polgármester.

Uszoda.

Tudomására hozom a n. érdemű közönségnek, hogy a Vörösmarty-utcai újverke hid mellett felállított **kabinfürdők** mellett már az

U S Z O D A

is készen van, melyben a fürdési díj személyenkint 16 fill.
1 lepedő 8 ”
1 uszónadrág 6 ”
1 törülköző 4 ”

f ü r d é s i d ö :

nőknek délelőtt 9 órától 12-ig
délután 3 ” 5-ig
férfiaknak délelőtt 5 ” 9-ig
délután 5 ” 9-ig

Uszni tanulásra ha ez időnyre legalább **30—40 tanuló** jelentkezik, uszómester rendelkezésre áll külön tandijért.
A nagyérdemű közönség b. pártfogását kérve maradok

Tisztelettel:

Fekete Imre,

Vékefürdő és uszoda-tulajdonos.

P é n z t

ékszerekre, értékpapírokra és minden elfogadható tárgyra. Bárhol másutt elzálogosított tárgyakat magamhoz váltok és azokra magasabb kölcsönt a legolcsóbb kamatok mellett adok

Mór Jakabné, zálogkölcsön int. Árpád-u. 23.

494—1904. v. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közírré teszi, hogy a kis-várdai kir. járásbíró 3373 V. 1904. számú végzése által **Braun Nachman** végrehajtató javára **Braun József** ellen 200 kor. tőkekövetelés és járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 674 kor. 40 fillérre becsült férfi és női alsó nadrág, női alsósoknya, munkás ing, fejkendő és kesztyűkből álló **ingóságok** nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a beregszászi kir. járásbíró V. 684/2. 1904. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Beregszászban Szóbel Henrich lakásán leendő eszközzésére 1904-ik évi **augusztus hó 9-ik napjának délután 2 órája** határidőül kitűztetik és ahoz a venni szándékozők ezennel oly megjelöléssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vétel-árából a végrehajtató követelését megelőző kielégítettséghez jogot tartanak, amennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttéül vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Beregszászban, 1904. évi július hó 25-ik napján.

Schuller, kir. bír. végrehajtó.